

Σημειώσεις

4

Η αναγκαιότητα της διαφήμισης είναι πραγματική αν αναλογιστούμε πως σήμερα με τη συνθετότητα ζωής έχει γίνει και πολυπλοκότερη η οικονομική και επιχειρησιακή οργάνωση απ' όσο σε παλαιότερες εποχές, και ακόμη και τότε που τα πράγματα ήσαν απλά και ο ανταγωνισμός υποτυπώδης υπήρχαν κήρυκες που εκτελούσαν χρέη διαφήμισης. Αυτό γινόταν και στ' αρχαία χρόνια και στη ρωμαϊκή εποχή και αργότερα με την εμφάνιση της τυπογραφίας η διαφήμιση τέθηκε σε άλλες βάσεις. Έτσι, σήμερα είναι επιστήμη, ισόκυρη, στα πανεπιστήμια της Δύσης, με τα νομικά, τα οικονομικά, την πολιτική.

Δεν είναι ανέφικτος όμως ο "θωρακισμός" του αγοραστή έτσι ώστε η διαφήμιση να λειτουργεί μονάχα βελτιωτικά και όχι διαβρωτικά σε βάρος και του ατόμου μεμονωμένα αλλά και της όλης οικονομίας του κράτους.

Αν κάνουμε τις επιλογές μας με σωστή κρίση, έτσι ώστε να ελέγχουμε τον εαυτό μας και ν' αγοράζουμε αυτά που πραγματικά έχουμε ανάγκη. Αν δεν αφήσουμε να μας χειραγωγούν συναινετικά τα διάφορα διαφημιστικά τεχνάσματα αλλά να λειτουργούμε με αυτόβουλα, στηριγμένοι στις πραγματιστικές μας ανάγκες.

Αν το κράτος, απ' την πλευρά του ασκήσει έλεγχο στη διαφημιστική πληροφόρηση ώστε να της επιβάλλει το σεβασμό του αγοραστικού κοινού, τότε σίγουρα θάνατι μόνο θετικές οι συνέπειες της διαφήμισης για την οικονομία ενός κράτους, και σίγουρα δεν θάνατι λίγες.

Θα πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτερα τις υπογραμμισμένες φράσεις που λειτουργούν συνεκτικά μεταξύ των ενότητων και να προσέξουμε τον τρόπο με τον οποίο πετυχαίνουμε τη "ροή" του λόγου, έτσι, ώστε δεν υπάρχει ασυνέχεια και κατακερματισμός των ενότητων στο γραπτό.

Βλέπουμε πως με τη λέξη "λέγεται" αποφεύγουμε την απότομη εισαγωγή στον ορισμό.

Με τη λέξη "το ρόλο του" δένουμε το λογικό ορισμό με την επόμενη ενότητα "μορφές-είδη".

Με τη λέξη "Η ανάγκη του" προχωράμε στην αιτιολογία.

Με τη φράση "αυτό δεν είναι υπερβολή" περνάμε στα αποτελέσματα.

Με τη φράση "Δεν είναι όμως μονάχα" δένουμε τα θετικά με τα αρνητικά αποτελέσματα.

Με τη φράση "Ανεξάρτητα όμως" περνάμε στην εξ'αντιστρόφου απόδειξη.

Κατ'αναλογία με τις άλλες δύο υπογραμμισμένες φράσεις προχωρήσαμε στις δύο επόμενες ενότητες: Ιστορική αναδρομή κι επίλογο.

Αυτό δε σημαίνει πως σε κάθε θέμα θα είναι στερεότυπες, θα ελλισόμαστε ανάλογα με το θέμα, χωρίς να ξεχνάμε τον αντικειμενικό μας σκοπό:

ΣΥΝΔΕΣΗ ΕΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ "ΡΟΗ" ΑΒΙΑΣΤΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Βιβλιογραφία βεβλίδων

1. Η Ήμερη βήμερα, Δέσποινα Σμυρνιαδάου, Τεύχος Α', Αθήνα 1993 (θ' έκδοση)
2. _____
3. _____

Γιώργος Κριμάνης-Φιλολόγος
1994/2